

[Kjølgaard]

Jeg vil i stedet gerne pege på et par af de forhold, der, så vidt jeg kan skønne, spiller en endog stor rolle for Danmark.

Desværre sluttede valutamarkedene i 1978 præget af betydelig uro, og trods ihærdige bestræbelser, især inden for EF, på at etablere ordninger, der kan stabilisere forholdene, er der her i januar måned ikke så forfærdelig klare tegn på, at 1979 vil markere afgørende bedring i retning af mere stabile valutaforhold.

Dollaren har sin store del af skylden for uroen. Prisforhøjelserne i december på olie og den politiske uro i Iran har svækket dollaren, og en lidt faldende dollarkurs også i den nærmeste fremtid forekommer ikke usandsynlig.

EMS, som skulle have været iværksat fra nytår, blev ikke til noget. Det er beklageligt, ligesom det er beklageligt, at England tilsyneladende ikke vil være med, og at Norge har forladt det oprindelige slangesamarbejde. Frankrig har midlertidigt sagt fra på grund af uenighed om EFs landbrugspolitik, og som det ser ud i øjeblikket, kører vi videre på den gamle valutaslange, der er mere eller mindre punkteret og nu kun indeholder DM, gylden, belgierfranc og danske kroner. Men forhåbentlig kan slangen holde luften, indtil EMS kommer i gang, for det forholder sig vel sådan, at selv om EMS er udskudt lidt, vil EF-landene, også England, forsøge at tilstræbe en rolig indbyrdes valutakursudvikling i det bebudede nye systems ånd. Det har jeg forstået er hensigten, men jeg vil gerne spørge regeringen: forholder det sig sådan? Forsøger man trods sammenbruddet i første omgang at tilstræbe en rolig indbyrdes valutakursudvikling i systemets ånd?

Jeg vil også gerne spørge regeringen om et par andre forhold.

For det første vedrørende landbrugspolitikken, som tilsyneladende er årsag til, at Frankrig er tilbageholdende: er der reelle forhandlinger i gang om ændrede regler inden for landbrugsområdet, og vil disse ændringer i givet fald komme Danmark til gode? Hvad er den egentlige årsag til, at England holder sig tilbage? Det kunne se ud, som om der foregår et taktisk spil, og at Frankrig måske er villig til at give England indrømmelser både på landbrugs- og på fiskeriområdet, måske til skade for Danmark. Hvad vil regeringen gøre, og hvad kan rege-

ringen gøre for at forhindre, at noget sådant sker?

Vi har mistet Norge i slangesamarbejdet uden at få andre med. Frankrig og England er tilbageholdende, og så vidt jeg kan skønne, udgør de tilbageværende valutaer i slangen kun ca. 25 pct. af Danmarks udenrigshandel. Er slangesamarbejdet egentlig noget værd, som det ser ud i øjeblikket, uden Norge, uden England, uden Frankrig, medmindre man inden for EF tager hensyn til hinanden og justerer kursudsvingningerne i forhold til hinanden? Risikerer vi, som det ser ud i øjeblikket, at den danske kroners kurs udvikler sig sådan, at Norge og Sverige, som har fundet deres egne melodier, bliver endnu større konkurrenter på de traditionelle danske markeder?

Jeg håber, regeringen vil kunne svare positivt på disse spørgsmål, og at den gør alt, hvad der overhovedet er muligt, for at få de mere kontrære samarbejdspartnere, Frankrig og England, til at tilslutte sig systemet hurtigst muligt. Og det var også ønskeligt at få både Norge og Sverige med, for det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i det konservative folkeparti er tilhængere af et bredt økonomisk samarbejde på europæisk og internationalt plan.

Vi er tilhængere af EMS-systemet, vi er tilhængere af stabile valutaforhold, så der heller ikke på det område kommer uheldige overraskelser for dansk erhvervsliv. Vi er ikke mindst tilhængere af det, fordi samarbejde med andre lande og andre valutaer nødvendigvis må medføre en betydelig højere grad af økonomisk disciplin, end vi hidtil har set. Jeg var inde på dette forleden under debatten om renten og udlånsloftet, og det er måske netop det stik modsatte synspunkt, hr. Ib Nørlund gav udtryk for.

Jeg opfordrer regeringen til at gøre alt, hvad der er menneskeligt muligt for at få samarbejdet til at fungere, uden at det skal blive på bekostning af dansk erhvervsliv, herunder fiskeri og landbrug, for det er nødvendigt, at Europa står sammen om en fornuftig udvikling, ikke mindst i forhold til andre økonomiske fællesskaber, OPEC, COMECON osv.

Jeg vil ønske, at forkortelsen EMS ikke bare kommer til at stå for det europæiske monetære system, men også for et effektivt, meningsfyldt system, der betyder for det of-